Dosarul nr. 1-132/2024
Nr. PIGD 1-24008771-15-1-23102024

S E N T I N Ţ A
în numele Legii

17 decembrie 2024 or. Cantemir

Judecătoria Cahul, sediul Cantemir
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Lilia Scripnic
Grefier Maria Handuca
Cu participarea:
Procurorului (acuzatorului de stat) Valentin Lungu
Avocatului părții vătămate Valeriu Babenco
Avocatului inculpatului Ceceli Constantin
Inculpatului Istrate Constantin

a rejudecat în ședință de judecată publică, cauza penală în învinuirea lui:

Istrate Constantin **,*** *născut la *****, IDNP *****, originar şi locuitor al *****, *****, moldovean, cetățean al R. Moldova, studii medii incomplete, nesupus militar, divorțat, *****la întreținere, neangajat în câmpul muncii , anterior nejudecat,*

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod Penal al Republicii Moldova,

Cauza penală a parvenit în instanța de judecată la rejudecare la data de 23.10.2024, fiind repartizată la data de 23.10.2024 prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor judecătorului Lilia Scripnic.

Rejudecarea cauzei penale a avut loc în intervalul de timp: 23.10.2024 – 17.12.2024 cu respectarea procedurii de citare legală a participanților la proces și asigurarea dreptului la apărare inculpatului.

În baza probelor acumulate la faza de urmărire penală și administrate în ședința de judecată,

a c o n s t a t a t :

Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 30 mai 2024 Istrate Constantin a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa, cu aplicarea art. 80^1 alin.(1) Cod penal, de 160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

S-a admis solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor de judecată, ca fiind întemeiată.

S-a încasat din contul condamnatului Istrate Constantin în beneficiul statului suma de 448 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

S-a admis parțial acțiunea civilă înaintată de partea civilă Ivanov Igor.

S-a încasat de la Istrate Constantin în beneficiul părții civile Ivanov Igor, suma de 16160,55 lei, cu titlu de prejudiciului material, suma de 2000 lei, cu titlu de prejudiciului moral și suma de 7000 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru asistența juridică.

În rest pretențiile s-au respins, ca neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 04 octombrie 2024 s-au admis recursurile avocatului Babenco Valeriu în interesele părții vătămate Ivanov Igor și cel al avocatului Ceceli Constantin în apărarea inculpatului Istrate Constantin.

S-a casat parțial, în latura civilă, sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 30 mai 2024 în cauza penală privindu-l pe Istrate Constantin învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin.(1) Cod penal.

S-a remis pentru rejudecare, în latura civilă, prezenta cauză penală în privința lui Istrate Constantin, în aceiași instanță de judecată, Judecătoria Cahul, sediul Cantemir, în alt complet de judecată.

În rest, celelalte dispoziții din sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 30 mai 2024, s-au menținut..

Instanța notează că potrivit prevederilor art. 436 alin. (1) –(4) Cod de procedură penală, procedura de rejudecare a cauzei după casarea hotărîrii în recurs se desfăşoară conform regulilor generale pentru examinarea ei.

Pentru instanţa de rejudecare, indicaţiile instanţei de recurs sînt obligatorii în măsura în care situaţia de fapt rămîne cea care a existat la soluţionarea recursului.

Cînd hotărîrea este casată numai cu privire la unele fapte sau persoane ori numai în ce priveşte latura penală sau civilă, instanţa de rejudecare se pronunţă în limitele în care hotărîrea a fost casată.

La rejudecarea cauzei este interzisă aplicarea unei pedepse mai aspre sau aplicarea legii privind o infracţiune mai gravă decît numai dacă hotărîrea iniţială a fost casată în baza recursului declarat de procuror sau în interesul părţii vătămate din motivul că pedeapsa fixată era prea blîndă, sau în baza recursului procurorului care a solicitat aplicarea legii privind o infracţiune mai gravă.

Studiind materialele cauzei penale și ținând cont de limitele procedurii de rejudecare, instanța de judecată se va pronunța în limitele în care sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 30 mai 2024 a fost casată prin Decizia Curții de Apel Cahul din 04 octombrie2024.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea cu privire dacă trebuie admisă acţiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă.

În cadrul examinării cauzei penale pe faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal de către Istrate Constantin, avocatul Valeriu Babenco în interesele părții civile Ivanov Igor a depus acțiune civilă împotriva inculpatului Istrate Constantin

prin care a solicitat încasarea de la Istrate Constantin în folosul lui Ivanov Igor suma de 16 160,55 lei cu titlu de prejudiciu material și suma de 100 000 lei cu titlul de daună morală .

În susținerea acțiunii civile reclamantul a indicat că, în fapt, în procedura Judecătoriei Cahul sediul Cantemir, se află cauza penală privind învinuirea cet. Istrate Constantin în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal. Prin Ordonanţa organului de urmărire penală reclamantul - Ivanov Igor a fost recunoscut în calitate de parte civilă, dar la faza urmăririi penale nu a fost depusă o acţiune civilă separată, cu specificarea valorii şi categoriile de prejudicii cauzate.

Menționează că, prin infracţiunile săvârşite, care s-au manifestat în vătămarea intenţionată medie a integrităţii corporale, a fost cauzat un prejudiciu material, care constă din suma bănească în cuantum de 16 160,55 lei pentru tratamentul medical, cheltuieli de transport la instituţiile medicale, consultaţiile medicilor de specialitate, analize de laborator, radiografii, precum şi alte deplasări legate de acţiuni de urmărire penală, după cum urmează: 1. Suma de 4 274,53 lei sunt cheltuieli de tratament care include, consultaţiile medicilor; analizele, radiografii, procurarea de medicamente, pansament, suport pentru mînă. 2. Suma de 11 886,02 lei sunt cheltuieli de transport, în special procurarea motorinei pentru alimentarea automobilului. Reclamantul este locuitor al ***** *****, în astfel de condiţii a apărut necesitatea deplasării la centrele medicale din or. Cantemir. m. Cahul şi m. Chişinău, pentru a trece radiografia, consultaţia medicilor specialişti, prelevarea analizelor, procurarea medicamentelor, participarea la acţiunile de urmărire penală petrecute în incinta IP Cantemir.

Deplasările conform tichetelor de alimentare cu motorină: 05.09.2022 - deplasarea or. Cantemir după medicamente; 06.09.2022 - Spitalul Cantemir la radiografie; 09.09.2022 – spitalul Cantemir scoaterea aţelor de la cap şi consultaţia medicului traumatolog; 12.09.2022 – mun. Cahul Secţia Medicină Legală; 12.09.2022 deplasare la IP Cantemir; 13.09.2022 - Spitalul raional Cantemir scoaterea aţelor de la mână; 19.09.2022 - la Spitalul raional Cantemir analiza de sînge; 23.09.2022 Spitalul raional Cahul consultaţia medicului neurolog; 28.09.2022 – deplasarea mun. Cahul pentru consultaţia cu avocatul; 10.10.2022 - deplasarea la Spitalul raional Cantemir; 12.10.2022 - deplasarea mun. Cahul pentru consultaţia cu avocatul; 20.10.2022 - deplasarea mun. Cahul Spitalul raional Cahul; 22.10.2022 - deplasarea mun. Cahul centrul Sineva prelevarea analize; 01.11.2022 - Spitalul raional Cantemir scos ghipsul; 02.11.2022 - deplasare la IP Cantemir; 04.11.2022 - deplasare la IP Cantemir; 07.11.2022 - deplasare Spitalul raional Cantemir consultaţia medicului traumatolog. Total prejudiciul material constituie 16160,55 lei.

Susține că, prin infracţiunile săvârşite reclamantului Ivanov Igor i-au fost cauzate şi suferinţe psihice, care s-au exprimat în stări de nervozitate şi stres, incapacitate îndelungată de muncă şi a-şi câştiga existenţa, consideră că, este îndreptățit să solicite şi recuperarea prejudiciului moral în cuantum de 100 000 lei.

Afirmă că, a descrie şi a evalua prejudiciul moral cauzat este un obiectiv complicat, fapt ce impune luarea în consideraţie de către instanţă a tuturor circumstanţelor invocate supra (suferinţele psihice, stresul, retrăirile emotive negative, starea depresivă şi

insomniile provocate etc.), Astfel, la aprecierea cuantumului prejudiciului-moral cauzat, solicită să fie luate în consideraţie toate circumstanţele de fapt în care a fost săvârşită infracţiunea, precum şi neglijarea absolută şi lipsa de participare din partea inculpatului la recuperarea prejudiciilor cauzate reclamantului etc.

Avocatul Valeriu Babenco în interesele părții civile Ivanov Igor a solicitat admiterea integrală a acțiunii civile.

Acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura raionului Cantemir, Lungu Valentin a solicitat admiterea acțiunii civile după cum a fost formulată și motivată de avocatul părții civile.

Avocatul Ceceli Constantin și inculpatul Istrate Constantin, au solicitat admiterea parțială a acțiunii civile cu încasarea prejudiciului material în mărime de 4 274,53 lei pentru tratament, cheltuieli pentru asistență juridică în sumă de 7000 lei și prejudiciul moral în mărime de 5000 lei.

Verificând legalitatea şi temeinicia acţiunii civile înaintate în procesul penal, audiind opiniile participanţilor la proces, instanţa de judecată reține următoarele.

În conformitate cu art. 219 alin. (3) pct. 1) Cod de procedură penală, Prejudiciul material se consideră legat de săvîrşirea acţiunii interzise de legea penală dacă el se exprimă în cheltuieli pentru:

1) tratamentul părţii vătămate şi îngrijirea acesteia;

2) înmormîntarea părţii vătămate;

3) plata sumelor de asigurare, indemnizaţiilor şi pensiilor;

4) executarea contractului de depozit al bunurilor.

Potrivit art. 1998 alin. (1) Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Conform art. 2025 alin. (1) Cod civil, repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situaţiei anterioare (transmiterea unui bun de acelaşi gen şi de aceeaşi calitate, repararea bunului deteriorat etc.), iar dacă aceasta nu este cu putinţă ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc (despăgubire), stabilit prin acordul părţilor sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărâre judecătorească.

În conformitate cu art. 2028 alin. (1) Cod civil, *în caz de vătămare a integrităţii corporale sau de altă vătămare a sănătăţii, autorul prejudiciului are obligaţia să compenseze persoanei vătămate salariul sau venitul ratat din cauza pierderii sau reducerii capacităţii de muncă, precum şi cheltuielile suportate în legătură cu vătămarea sănătăţii – de tratament, de alimentație suplimentară, de protezare, de îngrijire străină, de cumpărarea unui vehicul special, de reciclare profesională etc.*

Pornind de la premisele sus indicate, instanţa relevă că raporturile juridice privind repararea prejudiciului cauzat prin vătămare a integrităţii corporale sau prin altă vătămare a sănătăţii ori prin deces se consideră că au apărut la data la care sînt întrunite toate condiţiile răspunderii delictuale.

Răspunderea pentru prejudiciul cauzat prin vătămare a integrităţii corporale sau prin altă vătămare a sănătăţii este o răspundere delictuală, care trebuie să conțină în sine

următoarele condiţii generale, inclusiv şi în cazurile vătămării sănătăţii în timpul executării obligațiunilor de serviciu:

- existenţa unei fapte ilicite, adică acţiune sau inacțiune care are ca rezultat încălcarea drepturilor subiective sau interesele legitime ale unei persoane;

- existenţa unui prejudiciu care constă în rezultatul sau efectul negativ suferit de o persoană vătămată datorită faptei ilicite săvârşite de o altă persoană;

- legătura de cauzalitate între fapta ilicită şi prejudiciu, adică prejudiciul cauzat sănătăţii să fie o consecinţă a faptei ilicite. Raportul cauzal între fapta ilicită a autorului prejudiciului şi vătămarea sănătăţii are ca urmare pierderea posibilității persoanei prejudiciate de a obţine venit;

- existenţa vinovăţiei persoanei care a săvîrşit fapta ilicită;

Drept consecinţă, instanţa reţine că în cazul examinat survine răspunderea civilă delictuală pentru prejudiciul cauzat prin vătămare corporală, precum şi ţinând cont de concluzia finală a instanţei pe marginea vinovăţiei inculpatului Istrate Constantin în cauză penală, consideră că sunt prezente toate condiţiile răspunderii civile delictuale.

Stabilind astfel, instanţa de judecată consideră necesar de a trece nemijlocit la analiza tuturor cerinţelor reclamantului cu privire la recuperarea prejudiciului material şi moral, invocate în acţiunea civilă de victimă.

Cu privire la pretinderea reclamantului de încasare din contul inculpatului – pârât a prejudiciului material.

Potrivit acțiunii civile partea vătămată Ivanov Igor solicită încasarea prejudiciului material cauzat prin infracțiune în mărime de 4 274,53 lei cu titlu de cheltuieli de tratament și 11886,02 lei cu titlu de cheltuieli de deplasare/transport .

Instanța notează că, cheltuielile de tratament includ atît cheltuieli pentru medicamente, precum și cheltuieli pentru asistența medicală acordată (analize, servicii medicale) .

Avînd în vedere faptul că, prin sentință judecătorească a fost stabilită culpa inculpatului Istrate Constantin, iar partea vătămată a invocat suportarea cheltuielilor pentru tratament și servicii medicale, fiind anexate în acest sens cecuri, chitanțe, bonuri fiscale, iar tratamentul părții vătămate este în legătură cauzală cu acțiunile de vătămare intenționată medie a integrității corporale și a sănătății, care au dereglat îndelungat sănătatea acestuia, instanța de judecată ajunge la concluzia de a încasa integral prejudiciul material.

Instanța nu va reține afirmațiile avocatului Ceceli Constantin că, unele servicii medicale au fost prestate la un anumit interval de timp în raport cu data comiterii infracțiunii, or vătămările cauzate au determinat dereglarea sănătății pe o perioadă *îndelungată*, ceea ce prin definiție impune o perioadă mai mare de timp.

Cu referire la prejudiciul material suportat pentru deplasare în mărime de 11 11 886,02 lei, instanța atestă următoarele.

Norma art. 219 alin. (3) Cod pe Procedură Penală prevede în mod exhaustiv în care circumstanțe poate fi solicitat prejudiciul material, iar la art. 2028 Cod civil regăsim o detaliere a *cheltuielile suportate în legătură cu vătămarea sănătăţii ce pot fi solicitate și*

anume: de tratament, de alimentație suplimentară, de protezare, de îngrijire străină, de cumpărarea unui vehicul special, de reciclare profesională etc.

Prin urmare, cheltuielile legate de deplasare nu se încadrează în limitele prejudiciului material care poate fi solicitat în legătură cu vătămarea sănătății, ceea ce denotă că aceste cheltuieli nu urmează a fi încasate din contul inculpatului.

Cu privire la pretinderea reclamantului Ivanov Igor de încasare din contul inculpatului – pârât a cheltuielilor de asistență juridică.

În acest sens, instanța face referire la prevederile art. 228 alin. (5) Cod de procedură penală ce stipulează că cheltuielile suportate de persoanele menţionate la alin. (1) vor fi recuperate la cererea acestora în baza unei hotărâri a organului de urmărire penală sau a instanţei în mărimea stabilită de legislaţia în vigoare.

Art. 229 Cod de procedură penală stabilește că cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

Instanța constată că, potrivit acțiunii civile, Ivanov Igor solicită încasarea cheltuielilor pentru asistența juridică acordată de către avocatul Babenco Valeriu în mărime de 7 000 (șapte mii) lei din contul lui Istrate Constantin.

Totodată, instanța de judecată, reține că asistența juridică acordată de avocatul Babenco Valeriu include consultația juridică, acumularea materialelor, întocmirea cererii de chemare în judecată (acțiunii civile) și reprezentarea intereselor părții vătămate nemijlocit în instanța de judecată.

Potrivit art. 9 al Legii nr. 1260/2002 din 19.07.2002 cu privire la avocatură, asistența juridică acordată de avocat trebuie să corespundă bunelor practici profesionale în materie juridică, normelor materiale şi procedurale şi să rezulte dintr-o conduită profesională şi corectă.

Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CtEDO, se evidențiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți-persoane juridice și în alte cazuri stabilite de legislație; listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul).

Pentru determinarea cuantumului compensației acordate, instanța de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ține cont de: complexitatea cauzei; noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță; aportul avocatului la soluționarea cauzei; timpul și munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența (cunoștințe tehnice speciale, cunoașterea profundă a unor reglementări de profil, cunoașterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici etc.); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obținut; restricțiile de timp impuse de client și de

circumstanțele cauzei; natura și durata relației dintre avocat și client; experiența, reputația și abilitatea avocatului; justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză; alți factori, la discreția instanței.

Totodată, în jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului *(cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.)* s-a statuat că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil.

La caz, ținând cont de specificul cauzei, instanța consideră justificat cuantumul cheltuielilor de judecată în mărime de 7 000 lei, cheltuieli care urmează a fi încasate din contul inculpatului Istrate Constantin.

Cu privire la pretinderea reclamantului de încasare din contul inculpatului – pârât a prejudiciului moral.

Potrivit art. 2036 Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri.

Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.

Reparația prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăţiei autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declarației scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancţiune administrativă a arestului , muncii neremunerate în folosul comunităţii şi în alte cazuri prevăzute de lege.

Dacă legea nu prevede altfel, simpla constatare a încălcării unui drept sau interes recunoscut de lege fără plata de despăgubiri oferă satisfacție echitabilă persoanei vătămate doar când aceasta corespunde cu natura dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat şi persoana vătămată astfel va putea obţine o valoare nepatrimonială superioară prejudiciului moral suferit.

Dreptul la despăgubire pentru atingerile aduse drepturilor personale nepatrimoniale poate fi cesionat numai în cazul în care a fost stabilit printr-o tranzacție sau printr-o hotărâre judecătorească definitivă.

Art. 2037 Cod civil stabilește că, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate.

Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luând în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate.

La determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.

Cu referire la repararea prejudiciului moral instanța invocă singura concluzie în acord cu practica CEDO, care a făcut o serie de aprecieri notabile în ceea ce priveşte proba prejudiciului moral, în sensul că proba faptei ilicite este suficientă, urmând ca prejudiciul şi raportul de cauzalitate să fie prezumate. Instanţele urmează să deducă producerea prejudiciului moral din simpla existență a faptei ilicite de natură să producă un asemenea prejudiciu, soluția fiind determinată de caracterul subiectiv intern al prejudiciului moral, proba sa directă fiind practic imposibilă.

În situația în care instanța de judecată l-a recunoscut vinovat pe inculpatul Istrate Constantin de comiterea infracțiunii imputate, stabilește ca fiind drept suficient acest fapt, pentru ca ultimul să se facă responsabil de repararea prejudiciului moral cauzat părții vătămate.

În acest caz, prejudiciul moral cauzat părții vătămate și raportul de cauzalitate se prezumă din simpla existență a faptei ilicite și anume a comiterii de către inculpat a infracțiunii.

Totodată, instanța subliniază că prin infracţiunea comisă inculpatul a supus partea vătămată atât la suferințe fizice cât și la suferințe psihice, care au un impact ireversibil asupra sănătății fizice și psihice a persoanei.

În partea ce ține de cuantumul despăgubirii instanța împărtășește criteriul general evocat de instanţa europeană, potrivit căruia despăgubirile trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă, având în vedere, totodată, gradul de lezare a valorilor sociale ocrotite, intensitatea şi gravitatea atingerii adusă acestora.

Instanța își va întemeia poziția pe decizii ale Curţii Europene care constituie izvor de drept, făcând parte din legislaţia internă odată cu ratificarea Convenţiei.

În final, la stabilirea compensației bănești pentru prejudiciul moral cauzat părții vătămate, instanța a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise, de forma de vinovăție în partea ce ține de cauzarea vătămării corporale, de intensitatea și caracterul suferințelor fizice și psihice cauzate, toate în raport cu practica instanței europene, astfel încât va dispune admiterea parțială a acţiunii civile înaintată de partea vătămată Ivanov Igor, prin încasarea din contul inculpatului Istrate Constantin în beneficiul părții vătămate Ivanov Igor a sumei de 15 000 (cincisprezece mii) lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune, or instanța de judecată consideră exagerată și nemotivată suma de 100 000 lei în calitate de prejudiciu moral solicitat de partea vătămată.

Suma totală încasată cu titlu de prejudiciu moral, potrivit standardelor şi practicii judiciare constante a Republicii Moldova va constitui o satisfacție efectivă pentru dauna provocată prin infracțiune, în același timp, urmând a se ține cont şi de faptul că inculpatul a fost supus și pedepsei cu condamnarea la muncă neremunerată în folosul comunității, circumstanță care de asemenea vine să compenseze părții vătămate suferințele de ordin moral cauzate în urma acțiunilor ilegale ale inculpatului.

Cît privește personalitatea părții vătămate, instanța reiterează că, faptul că acesta anterior a fost atras la răspundere nu poate constitui un temei de a i se refuza în acordarea prejudiciului moral, nefiind relevant acest aspect în speța dată.

Pentru aceste motive și în conformitate cu prevederile art. 384-385, art. 389, art. 392-395 CPP al R. Moldova, instanța

h o t ă r ă ș t e :

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Ivanov Igor împotriva inculpatului Istrate Constantin cu privire la încasarea prejudiciului material și moral, se admite parțial.

Se încasează din contul inculpatului Istrate Constantin în beneficiul părții vătămate Ivanov Igor suma de 4 274 (patru mii două sute șaptezeci și patru) lei și 53 bani cu titlu de prejudiciu material, 15 000 (cincisprezece mii) lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune și suma de 7 000 (șapte mii) lei cu titlu de cheltuieli de asistenţă juridică, iar în total a încasa suma de 26 274 (douăzeci și șase mii două sute șaptezeci și patru) lei și 53 bani.

În rest, acțiunea civilă a părții vătămate Ivanov Igor, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Cahul în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir.

Preşedinte şedinţei
judecătorul Lilia Scripnic

Copia corespunde originalului,
judecător Lilia Scripnic